

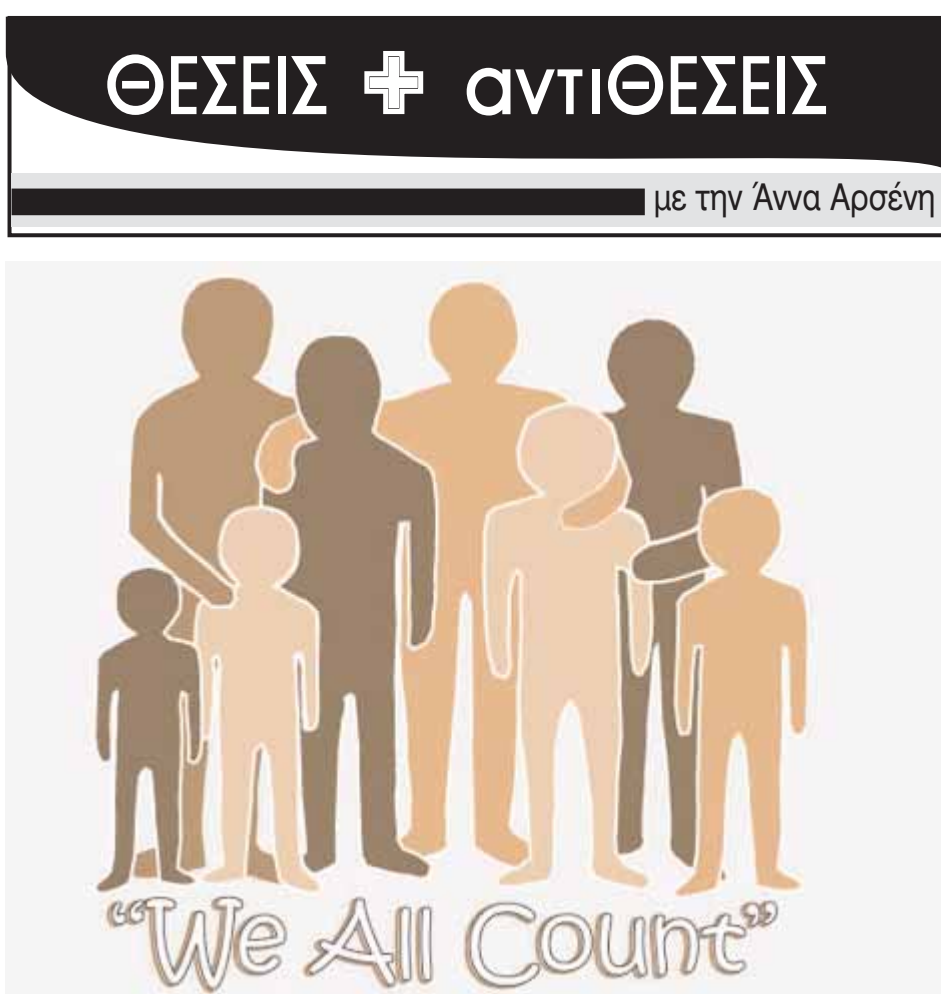
Πριν λίγες μέρες είδα την ταινία "Μια νύχτα στο Μουσείο 2". Τα μηνύματα του έργου ήταν πολύ επίκαιρα κάτι που έδωσε στην ταινία άλλη διάσταση και ουσία. Σε γενικές γραμμές το θέμα της ταινίας αναφερόταν στο κτίριο του μουσείου που ήταν κλειστό λόγω ανακαίνισης με πάνω από 136 εκατομμύρια εκθέματα πακεταρισμένα για να μεταφερθούν σε αποθήκες... Κάτι το οποίο προβληματίζει τον Λάρι, πρώην νυκτοφύλακα του μουσείου, ο οποίος αναλαμβάνει δράση να σώσει τους φίλους του! Οι ήρωες ξαναζωντανεύουν και ο καθένας από αυτούς μεταφέρει το δικό του μήνυμα!

Ο Αβραάμ Λίνκολν ήταν ένας από τους χαρακτήρες που ήρθαν και πάλι στη ζωή! Έδωσε τη λύση στον Λάρι με τον δικό του μοναδικό τρόπο: "A House divided against itself cannot stand". ["Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή". Ματθαίος 12:25]. Ήταν το ίδιο μήνυμα που χρησιμοποίησε ο Αβραάμ Λίνκολν στην ομιλία του "περί ενότητας".

Κάθε οικία διαιρεμένη δεν μπορεί να σταθεί! Είναι σαφές το μήνυμα αλλά εμείς δείχνουμε να το ξεχνάμε καθημερινά με αποτέλεσμα να επιτρέπουμε σε εξωτερικούς παράγοντες να αποδιοργανώνουν και να αποσυντονίζουν τη ζωή μας.

Η ομόνοια, η ενότητα, η ηρεμία και αλληλοβοήθεια στους κόλπους της οικογένειας και κατ' επέκταση της κοινωνίας ενισχύουν τα θεμέλια και όλοι μαζί -σα μια γροθιά- καταφέρνουμε να αντιμετωπίζουμε τις καθημερινές αντιξοότητες και τα προβλήματα που τείνουν να καταστρέψουν την ηρεμία, γαλήνη και ευτυχία. Όταν τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται από κοινού και ο ένας τραβά Ανατολή και ο άλλος Δύση είναι σίγουρο ότι δεν θα υπάρξει ευημερία και πρόοδος!

Δυστυχώς στις μέρες μας ο θεσμός της οικογένειας τείνει να διαλυθεί. Ο τρόπος ζωής έχει δημιουργήσει μια απόσταση μεταξύ των μελών, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αντιμετωπίσουν τα 'πλήγματα' με σύνεση, ηρεμία και νηφαλιότητα. Ακόμα και μια απλή ασυμφωνία χαρακτήρων είναι ικανή να 'τινάξει' μια οικογένεια στον αέρα. Ο διάλογος έχει καταργηθεί και επομένως όλα τα προβλήματα παραμένουν 'άλυτα'. Αυτή η 'χαλάρωση' των δεσμών μεταξύ των μελών της οικογένειας δείχνει καθαρά πως οι άνθρωποι σήμερα είναι εγωπαθείς και συμφεροντολόγοι. Ζούμε στο ίδιο σπίτι, σαν απλοί συγκατοικοί χωρίς να δίνει ο ένας λογαριασμό στον άλλο. Δεν γίνονται συζητήσεις, δεν υπάρχουν οράματα. Ο καθένας απλά τραβά το δρόμο του... Εν ονόματι της δικής μας ελευθερίας όμως, καταστρέφουμε τις ψυχές των παιδιών μας! Μέσα στην οικογένεια ένα παιδί αποκτά προσωπικότητα και σωστή εκτίμηση του εαυτού του. Μαθαίνει κοινωνικούς κανόνες και αξίες, πρότυπα συμπεριφοράς που θα του δώσουν σωστή κοινωνική κατάρτιση και προσανατολισμό και θα το προφυλάξουν σε μεγάλο βαθμό από κοινωνικές συγκρού-

“Πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή”

σεις. Αποκτά με άλλα λόγια ένα 'ρεπερτόριο' που δεν είναι τίποτα άλλο από το κύριο προϊόν αντιγραφής της συμπεριφοράς των γονέων του.

Η οικογένεια όταν είναι συγκροτημένη, μονιασμένη, ενωμένη θεωρείται 'καταφύγιο', ένα ήρεμο λιμάνι. Ο Κικέρων λέει "Δεν υπάρχει πιο ευχάριστος τόπος από την οικογενειακή εστία".

Πριν αναρωτηθούμε λοιπόν για το δρόμο που ακολουθούν τα παιδιά μας είναι πολύ πιο σωστό να κοιτάζουμε με 'αντικειμενικότητα' τί ακριβώς τους προσφέρουμε! Αν έχουμε θέσει τις προτεραιότητές μας σωστά. Αν αφιερώνουμε χρόνο στα παιδιά μας. Αν τα ακούμε με προσοχή. Αν τους διαβάζουμε ένα βιβλίο ή τα αφήνουμε με τις ώρες μπροστά σε μια τηλεόραση ή ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι για να σχηματίσουν μόνα τους τη δική τους γνώμη για τη ζωή!

Έχουμε μπερδέψει την έννοια της 'ελευθερίας' με την 'ασυδοσία'. Υπάρχουν κανόνες που καθορίζουν τις συμπεριφορές των ατόμων τόσο μέσα στην οικογένεια όσο και στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Αν έχουμε μάθει τα παιδιά μας να κάνουνε ό,τι θέλουν, ανεξέλεγκτα, τότε είναι σίγουρο ότι αυτό θα επηρεάσει τη μετέπειτα ζωή τους καθοριστικά.

Μέσα σε μια σωστή οικογένεια μαθαίνει κάθε άνθρωπος να εκτιμά, να σέβεται, να σχεδιάζει, να ονειρεύεται, να αγαπά, να συνεργάζεται, να σέπεται, να πειθαρχεί, να εργάζεται...

Ο τελευταίος ήρωας στην ταινία έδωσε και το μυστικό μιας ευτυχισμένης ζωής: να κάνεις πράγματα που αγαπάς με τους ανθρώπους που αγαπάς!

Το κρίνο έχει πιάσει για τα καλά αυτές τις μέρες. Πόσοι άραγε από εμάς θα αφιερώσουμε ένα βραδάκι δίπλα στο τζάκι, συζητώντας, ψήνοντας κάστανα, καφαλίζοντας λίγο ψωμάκι, ακούγοντας λίγη απαλή μουσική, κάνοντας σχέδια για ένα πιο όμορφο αύριο! Θα καταφέρουμε για ένα τουλάχιστον βράδυ να κλείσουμε την τηλεόραση; Θα βρούμε ένα θέμα να συζητήσουμε ήρεμα, πολιτισμένα χωρίς να βγάλουμε τα μαχαίρια;

Αν ναι, τότε σίγουρα θα περάσουμε ένα υπέροχο βράδυ και το πρωινό ξημέρωμα θα είναι από τα καλύτερα!!!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

"Η άγια οικογένεια..."

Μια άγια οικογένεια σαν όλες τις άλλες. Αγαπημένη, θεοσεβούμενη, ευτυχισμένη. Κανείς δεν ήταν ικανός να διαταράξει την οικογενειακή γαλήνη. Μέχρι που ένα πρωί στο μπρέκφαστ η δεκάχρονη κόρη έκανε την ακόλουθη δήλωση: «Δεν είμαι πια παρθένα»!

ΘΑΝΑΣΙΜΗ σιγή απλώθηκε σ' όλο το σπίτι. Κι ύστερα άρχισαν οι φωνές, οι επιπληξεις, οι μαχαίριές, το ξεκατίνιασμα. Αφού άλλαξε δέκα χρώματα ο μπαμπάς, άρχισε να ουρλιάζει απευθυνόμενος προς τη μαμά: «Εσύ φταις μωρή! Εσύ την έκανες έτσι. Σε βλέπει που ντύνεσαι σαν πόρνη, που βάφεσαι λες και θα βγεις για πιάτσα στη Συγγρού. Ο,τι είναι η μάνα γίνονται και οι κόρες. Βρίζεις συνέχεια και πετάς σεξουαλικά υπονοούμενα μπροστά στο παιδί. Εσένα μιμείται η μικρή»!

ΣΤΗ συνέχεια ο πατέρας γυρίζει προς την 20χρονη αδελφή της:

«Κι εσύ φταις τσουλάκι! Που το κάνεις στον καναπέ μ' εκείνον τον μαλ-

λιά με τα σκουλαρίκια κάθε φορά που λείπουμε απ' το σπίτι. Νομίζεις ότι δεν σε βλέπει η μικρή; Ή ότι δεν καταλαβαίνει; Ίδια η μάνα σου. Αχόρταγη. Τις προάλλες κάτι έψαχνα, άνοιξα το συρτάρι του γραφείου σου και βρήκα έναν δονητή! Πώς να μεγαλώσει σε τέτοιο μπουρδελόσπιτο ένα παιδί;»

ΜΕΤΑ ήρθε η σειρά της μαμάς να ουρλιάξει διαρρηγνύοντας τα ιμάτιά της:

«Μια στιγμή! Μια στιγμή... Κοίτα ποιος τολμάει να μιλάει! Εσύ, που ξοδεύεις το μισό σου μισθό σε ροζ τηλέφωνα; Εσύ, που γυρνάς κάθε Παρασκευή βράδυ με κόκκινα σημάδια από κραγιόν και ρουφήγματα στον λαιμό; Εσύ, που μας στέλνεις τα Σαββατοκύριακα στη γιαγιά και κουβαλάς εδώ μέσα όλα τα τσουλιά; Τις Ρωσίδες, τις Ουκρανές, τ' αλφαδιασμένα δίμετρα - τις πληρωμένες! Τολμάς να μιλάς εσύ; Που προσεύχομαι μη μας κολλήσεις κάνα παράσημο"... Ή έχεις την εντύπωση ότι δεν έχω καταλάβει πως σου παίρνει δεν ξέρω 'γω τι αυτό το ξέκωλο η γραμματέας σου;». «ΕΧΕΙ το θράσος», τα βγάζει όλα στη φόρα η μαμά, «αυτό το πορνίδιο να τηλεφω-

νεί στο ίδιο μας το σπίτι, να σε ζητάει μ' αυτή την τρεμάμενη φωνή, λες και την έχουν φορμάρει δέκα μπετατζήδες. Και το σηκώνει το παιδί σου ρε! Το σπλάχνο σου! Με τέτοιο πρότυπο τι πίστευες ότι θα γίνει η μικρή; Πατέρας είσαι εσύ; Που από τότε που βάλαμε NOVA βλέπεις όλη νύχτα τσοτκόναλα!».

ΜΕΓΑΛΗ ένταση στο σπίτι πρωί πρωί, μετά τη βόμβα που 'ριξε η κόρη η μικρή. Υπάρχουν οικογενειακά μυστικά που δεν επιτρέπεται ποτέ ν' αποκαλύπτονται μπροστά στα παιδιά. Αφού ξεσπάθωσε, μαλακώνει η μαμά. Βάζει τα κλάματα με λυγμούς, αγκαλιάζει την κορούλα της και με συμπονετικό ύφος ψελλίζει:

«Πες στη μανούλα όλη την αλήθεια. Πώς σου συνέβη αυτό αγγελοούδι μου; Σε βίασαν ή προσπάθησες να μιμηθείς τον βρωμιάρη τον πατέρα σου και πήγες με κάποιον συμμαθητή σου; Αγάπη μου! Καρδούλα μου! Μη μου πεις πως ήταν κάποιος οικογενειακός φίλος!.. Αυτός ο αλήτης ο Θωμάς ήταν. Το φαντάστηκα εγώ... Αυτό το τομάρι, ο σάτυρος, ο συνέταιρος του πατέρα σου! Που 'χει ριχτεί και σε μένα και στην αδελφή σου... Αυτό το τέρας είναι! Θα πληρώσει, θα πληρώσει ακριβά το κάθαρμα, ο παιδεραστής! Πες τα μου μωρό μου. Μη φοβάσαι. Θα σε προστατεύσω εγώ. Πες τα όλα στη μανούλα;»

ΕΚΠΛΗΚΤΗ η μικρή με την αναστάτωση που προκάλεσε στην οικογένειά της: «Ο-όχι μαμά. Δεν συνέβη τίποτα απ' όλα αυτά. Απλώς η δασκάλα άλλαξε τον ρόλο που μου είχε αναθέσει για το σκετσάκι των Χριστουγέννων κι από παρθένα Μαρία είμαι πλέον βοσκοπούλα».